

førere søge at faa Forlig ratihaberede ved Forligskommissionen, efter at de ere indgaaede i Hjemmet. Det gaar til saaledes, naar en Debitor søger Overenskomst med Kreditor om Afvikling af et Gældsforhold, at man, efter at være bleven enig om, paa hvad Maade det skal ske, i Stedet for at møde for den samlede Forligskommission, henvender sig paa Forligsmæglerens Kontor, hvor Ratihabitionen saa finder Sted. Vedtages det stillede Ændringsforslag, anser jeg dette for at være udelukket, og af denne Grund saavel som af de af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds fremsatte Grunde vil jeg stemme mod dette Ændringsforslag.

Justitsministeren (Alberti): Den ærede Ordfører lod uomtalt alle de Ændringsforslag, hvorom der er Enighed inden for Udvalget, og jeg maa jo erkende, at der ikke for mit Vedkommende er meget stor Grund til at omtale disse Forslag, naar jeg ikke har ret væsentlige Indvendinger at gøre mod dem, fordi der ikke vil være den fjerneste Udsigt for mig ved den forestaaende Afstemning til at kunne trænge igennem med min afvigende Mening. Dermed skal ikke være sagt, at jeg har Indvendinger mod alle de Ændringsforslag, som jeg nu lader uomtalte. Af de Ændringsforslag, som det forekommer mig, at jeg her i Forhandlingen bør sætte et Mærke ved, støder jeg først paa Ændringsforslag Nr. 71 til § 122. Det er et Forslag, der staar i Forbindelse med den Definition af Begrebet „politisk Lovovertrædelse“, som Udvalget har enedes om ved Behandlingen af § 674. Da imidlertid § 674 kommer til Forhandling under et andet Afsnit, kan jeg indskrænke mig til her at udtale, at jeg ikke kan tiltræde det under Nr. 71 stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa at udelukke Begrebet „politiske Lovovertrædelser“ i alle de Sager, der nu kunne fremkomme i Form af borgerlige Retssager. — Ændringsforslag Nr. 75, hvorved man vil betage Vidner, Skønsmand og Parter Retten til at kræve det, der er tilført Protokollen, oplæst ved Retsmødets Slutning, forekommer mig ogsaa meget betænkeligt at gaa med til. — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 96, hvor der tales om Følgerne af indklagedes Udeblivelse fra Forligskommissionen, forekommer det mig tvivlsomt, om dette Forslag er paa sin Plads, eftersom der i de tidligere Paragraffer er givet Regler om, hvorledes Retten, naar en Sag kommer for den, skal behandle den indklagede, der

uden lovligt Forfald er udebleven fra Forligskommissionen. Det kunde jo efter det stillede Ændringsforslag se ud — jeg ved ikke, om det er Meningen, men det kunde se ud, som om Forligskommissionen skulde paalægge den uden lovligt Forfald udeblevne indklagede en Bøde; men det forekommer der mig, at der ingen Grund er til. Thi enten kommer Sagen for Retten, og saa vil den ulovlig udeblevne indklagede faa sin Bøde der, eller ogsaa kommer Sagen ikke for Retten, og saa er der ikke nogen Grund til at paalægge den uden lovligt Forfald udeblevne indklagede en Bøde, thi saa viser det sig, at han med Rette er udebleven, idet Sagsøgeren ikke har ment det alvorligt med sit Søgmaal. — Det næste Ændringsforslag, Nr. 97, vedrørende Afskaffelsen af de saakaldte frivillige Forlig; kan jeg heller ikke slutte mig til. Jeg kan der ganske henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde. Det forekommer mig, at de ærede Medlemmers Bemærkninger være af meget betydelig Vægt, og jeg vil gerne dertil føje, at det synes mig, at man ved det under Nr. 97 stillede Forslag i Virkeligheden slet ikke vil naa det, som man tilsigter. Thi Følgen deraf turde dog maaske kun blive den, at alle, der ere interesserede i at fremme Afslutningen af et frivilligt Forlig, ville i Stedet for at lade Debitor underskrive et frivilligt Forlig lade ham underskrive en Fuldmagt, hvorved han giver en eller anden Person Ret til i Forligskommissionen at indgaa et Forlig af saalydende Indhold, hvorefter hele Forliget vil følge. Frygter man for, at der gennem Afslutningen af et frivilligt Forlig skal komme utilbørlige Klausuler ind i det, synes det mig, at Vejen maatte være den at foreskrive visse Regler paa et andet Omraade, nemlig Omkostningsomraadet, bestemme, hvad der maatte tages i Omkostninger; gør man det, synes det mig, at man vil være fuldstændig ude over Vanskelighederne. — Ændringsforslag Nr. 102, hvor man vil udskyde Reglen om, at Meddelelser mellem Ægtefæller ikke kunne være Genstand for Vidneførsel, kan jeg heller ikke tiltræde. Jeg kan der fuldstændig slutte mig til Mindretallet. Det forekommer mig, at man bør give Ægtefæller fuld Ret og Frihed til at kunne tale sammen om hvad som helst, uden at de skulle være udsatte for senere at skulle komme til at afgive Vidneforklaring derom, hvilket jo i mange Tilfælde vil kunne have stor Indflydelse paa